

RUSKI INWALID

N^o.

39.

WTOREK.

17 Lutego 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Petersburga. Królestwo Polskie. z Warszawy. Wiadomości Zagraniczne: Francya. Angliia. Anekdota.

WIADOMOŚCI KRAIOWE

z Petersburga, 17 Lutego.

Z powodu śmierci Xiążęcia pruskiego *Ferdynanda*, i Xiężniczki *Anny-Elżbiety-Ludwiki*, dwór tutejszy wziął dwu niedzielną żałobę z zwyczajnym podziałem, poczynając od 12. b. m.

Na mocy najwyższego ukazu, danego rządzącemu Senatowi 4. b. m. wymiana dawnych assygnat 100, 50 i 25 rublowych po ostatni raz przedłuża się po dzień pierwszy Maia roku terażniejszego według prawideł następujących:

1) Wymiana pozostałych jeszcze w państwie assygnat dawnego kształtu 100, 50 i 25 rublowych ma się odbywać i przyjmować w banku państwa assygnacyynym. 2) We wszystkich powiatowych i niezdnych miastach w urzędach na to wyznaczonych, kaznaczeystwach powiatowych, także w oddziale moskiew-

skim i w kantorach bankowych po różnych miastach urządzonych, mają się przyjmować pomienione assygnaty po dzień pierwszy maia r. t.—3) Przyjmując assygnaty ważne również i uznane za fałszywe wydawać przynoszącym kwity z podpisami urzędników zasiadających i wyrażać w nich numera, rok i wartość assygnaty, miesiąc i dzień kiedy są wniesione, oraz imiona i stan przynoszących. 4) W urzędzie kaznaczeystwa, banku i jego kantorach ma być utrzymywany osobny rejestr i zapisywane kwity wydane z oznaczeniem wszystkiego co w nich wyrażono.—5) Po przyjęciu assygnat i wydaniu kwitów, odprawiać takowe z kaznaczeystw powiatowych i niezdnych do izb skarbowych, a z oddziałów i kantorów do rządu banku assygnacyynego.—6) Jzby skarbowe po otrzymaniu z kaznaczeystw assygnat za numerowanych z oznaczeniem imion przez kogo są wniesione, odsyłać je niezwłocznie do rządu banku assygnacyynego.—7) Bank skoro takowe odbierze natychmiast ma

przeżyć i za wszystkie ważne determinacje wymiary; i tak o ważnych iak i nieważnych donosi Izbowi skarbowym, od których były nadane.—8) Izby skarbowe komunikują to zalecenie kaznaczeystwom uiezdnym i powiatowym. 9) Kaznaczeystwa uiezdne i powiatowe, oddziały i kantory po otrzymaniu wiadomości o ważnych assygnatach i o tych które za fałszywe uznane zostały, zawiadamiają o tem przynosieli przez policyją ziemską lub miastową i za ich stawieniem się wydają w zamian assygnaty nowego kształtu, lub donoszą o nieważności, odbierają wydane kwity, na których przynosieli zapisują iż otrzymali w zamian assygnaty nowe, lub wystęchali wyroku że assygnaty ich stare były fałszywe.—10) Te kwity z napisami przynosieli, kaznaczeystwa uiezdne i powiatowe przez izby skarbowe a oddziały i kantory kankowe wprost odsyłać do banku assygnacyynego, celem zapewnienia go, że każdy z przynosieli, otrzymał zadowolenie.—15) Po upłynieniu tego ostatniego terminu, to jest po pierwszym dniu maja roku terazniejszego 1820, assygnaty dawnego kształtu 100, 50 i 25 rublowe nigdzie już do wymiany i opłat przyjmowane niebędą.—12) Te przepisy niestosują się do gubernij syberyjskich, w których termin wymiany według pierwszego postanowienia trwa po dzień pierwszy Sierpnia roku terazniejszego.—13) Rządy gubernij po ogłoszeniu powszechnem tych prawideł mają mieć bacność, aby one były iak najściślej zachowane.

— Dnia 1. b. m. zesła z tego świata JW. Anna *Naryszkinowa* Dama honorowa dworu J. C. M. i orderu Siew. Katarzyny w 83 roku życia. We trzy dni potem odbyły się obrzędy pogrzebowe z przyzwoitą iey stopniowi i wysokiemu urodzeniu okazałością. Zgon tej szanowney damy nietylko okrył żałobą i napełnił smutkiem liczny i znakomity dóm *Naryszkinow*; lecz wiele ubogich i nieszczęśliwych rodzin opiekunki i matki pozbawił.

KRÓLESTWO POLSKIE.

z Warszawy, 12 Lutego.

Jeśli to szczególnie zasługiwać może na podanie do publiczney wiadomości, co wzbudzać powinno naśladowanie cnot obywatelskich przez przykład nietylko najgorliwszego poświęcenia się służbie krajowej lecz i najściśleyszego w powołaniu Sędziowskim sprawiedliwości wymiaru; tedy bez wątpienia jest tem zasła w dniu 3 b. m. po-

żegnanie uwalniającego się od obowiązków urzędowych JW. Szymona Wiszniewskiego, Prezesa Sądu Appellacyynego Królestwa Polskiego, Kawalera orderu St. Stanisława I. Klasy, i w rzędzie takowych wiadomości ważną dla kraju pozostanie.

Mąż ten, którego zasługi w świetney ostatney kraiu epoce wiadome są każdemu, iako Podstarosta Kowieńskiego, Deputata na Trybunał Litewski i Podkomorzego Preńskiego, z zasługami Prezesa Sądu Appellacyynego w dawniejszem Królestwie Polskiem, odhwywszy zawód 35cioletniego nayprzykładniejszego urzędowania, dla starganych w niem sił zdrowia zniewolonym zostawszy prosić Rządu o uwolnienie od przykrych wiekowi swemu sterowania Wydziałem II. Sądu Appellacyynego obowiązków, zasmucił tą prośbą swoją tenże Rząd nietylko cnoty iego oceniał, lecz pragnący razem takowe wynagrodzić. — Dla tego też dopiero na usilne przez siebie powtarzane nalegania, żądane od urzędu uwolnienie uzyskał z wynurzonym mu od Rządu ze straty jego żalem, a składając publicznie swe urzędowanie, odniósł za wszelkie czekać go mogące nagrody, tę naywiększą iaką odnieść może każdy urzędnik cnotliwy w jednomyślny, głośney, iak naylepszą o sobie opinii publiczności. Jakoż każdy, i ten co go słyszał zdającego sprawę z nayważniejszych Sędziowskich obowiązków, i ten co samę powiaź wiadomość o iego od nich uwolnieniu, smutkiem iak naywiększym przejęty został dowiadując się o wychodzącym z Sądu Appellacyynego tymże iego naczelniku, w którego sprawiedliwości każdy ślepą pokładał wiarę.

Uczuli tę stratę szczególnie Kolledzy iego, tudzież skład Sądu, któremu przewodniczył, niemniey obrońcy publiczni, iako tłumacze uczuć obywatelskich. Imieniem pierwszych wynurzył odchodzącemu JW. Wyczehowski pierwszy Sądu Appellacyynego Prezes, iak nayczulszą wdzięczność za dzielone z nim trudne w sterowaniu składem sądowym prace. Imieniem drugich złożył mu Sędzia Appellacyyny Urmowski, równie czułe podziękowanie za owę łagodność w przewodniczeniu Sądowi, która wszystkich członków iego serca iak naymoeniej do niego przywiązywała. W imieiu ostatnich dał się słyszeć głos W. Mecenasu Ziemięckiego stawiający uwalniającego się od

obowiązków Prezesa, za wzór najpiękniejszy dla każdego Sędziego, u którego obywatela wyniaru sprawiedliwości szukać są przymuszeni, a wszystkie te głosy uwiecznione zostały łzami w każdego przytomnego uczach widocznych, i jakie tylko wyciskać może szczere przywiązanie i wdzięczność ku temu, który ścisłym sprawiedliwości wymiarem te dla siebie uczucia u wszystkich umiał ziednać.

Nagroda prawdziwie największa dla urzędnika cnotliwego i krajowi wiernego! która przypominać powinna każdemu publicznie-
mu urzędnikowi, że zaciągawszy się w obowiązki dla kraju, o wszelkim własnym wspomnieć winien interesie, dobro tylko publiczne przed oczyma mając.

Po smutnem takowem pożegnaniu JW. Prezesa Wiszmiewskiego, nastąpiła instalacya JW. Hrabiego Załuskiego na Prezesa Wydziału Igo, tudzież JW. Sokołowskiego na Prezydium w Wydziale III, z których pierwszy znany z zasług w kraju położonych, dotąd urząd Prezesa w Wydziale III. Sądu Appellacyjnego piastował, a drugi jeszcze w Rządzie Austriackim jednym z najstarszych był Sędziów w Trybunale Appellacyjnym Lwowskim.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCJA.

z Paryża, 4 Lutego.

W Monitorze dzisiejszym czytamy następujące doniesienia z Hiszpanii:

„Otrzymaliśmy dzisiaj listy z Kadyxu od 14 z Ronda od 18, a z Madrytu od 24 Stycznia. Pierwsze zapewniają że w mieście tem zupełna panuje spokojność i że mieszkańcy bynajmniej nienależeli do buntu wojska. To zaś dało sobie pompatyczny tytuł *wojska Konstytucyjnego*.

„Król mianował Jenerała *Freyre* Jenerałem Kapitanem Andaluzji i naczelnie dowodzącym wojskiem wyprawy; a Jenerała *Waldes* niedgdyś Gubernatora Kadyxkiego naczelnikiem głównego sztabu. Ten ostatni w skutek zalecenia nowego Jenerała Kapitana udał się do Sewilli, celem powzięcia rozmaitych obowiązków.

„Oddział wojska z 800 żołnierza złożony przybył 13. z. m. z Sewilli morzem do Kadyxu.

„W wielu odezwach rządowych do narodu wyrażono, iż znaczna liczba wojsk wysłana jest przeciwko rokoszom i zrayduie się już w marszu; że 8000 wyszłe z Madrytu zbliża się już do St. Fernando stolicy wyspy Leona i że reszta wojsk do wyprawy należących rozesłana jest po różnych wewnętrznych prowincjach Królestwa.

„Zdaie się iż gubernator Kadyxu za nadto późno wysłał posiłki ku twierdzy Karacca. 500 żołnierza z pułku *Sorria* przeznaczone do wzmocnienia osady tameczney dopiero 12. z. m. ruszyły w drogę; a twierdza pomieniona od kilku już dni była w ręku rokoszanów, którzy mieli przewagę w sile. Zawładali także okrętem *St. Julian* który w porcie tamecznym stał na kotwicach. Oficerowie garnizonu otrzymali pozwolenie udania się do Kadyxu; lecz gubernator nie miał tej wolności i odesłany został do St. Fernando. Twierdza Carracca jest na wyspie Leona, na rzece Sancti Petri, w części zatoki Kadyxkiej nazywanej *Puntales*.)

„Z Grenady wyruszyło 6 pułków pieszych celem połączenia się z korpusem Jenerała *Freyre*.

„Wszystkie powyższe doniesienia znajdują się w listach z Ronda i Kadyx. Pozostają jeszcze listy z Madrytu z 24. z. m. a treść ich jest taka:

„Donosiły niedawno gazety, że Jenerał *Ciñeros* był schwytyany przez buntowników; lecz pomyślnie uszedł ich niewoli i znajduje się na jednym z okrętów eskadry. Teraz ta wiadomość okazuje się być fałszywą i Jenerał pomieniony dotąd jest w niewoli w Cuazo. Powiadają że przybycie do Kadyx Jenerała *Vincencio*, pełniącego tym czasowie obowiązek Ministra marynarki, dało nastanie tej pogłosce.

z Paryża 5 Lutego.

Na jednym z ostatnich posiedzeń izby deputowanych Pan *Benjamin Constant* podał ważne wniesienie, na mocy którego wkłada się na ministrów ścisły obowiązek, aby oszczędzone w ich wydziałach summy nie były używane na przedmioty według ich woli przyjęte, lecz tylko na takie które same izby przyzyimają i zatwierdzą.

W pismach z Kadyxu od 18, z. m. otrzymanych w Madrycie 24. potwie rdzają się pomyślnie doniesienia względem niezachwianey wierności i oddania się Królowi tameczney osady.

Wiadomość o wstąpieniu powstańców do Caracca otrzymana w Madrycie 24 Stycznia, zapewne dała nastanie pogłosce o zajęciu przez nichże twierdzy Conta-dura.

W dzienniku paryzkim czytamy dwa następujące artykuły tyczące się okoliczności hiszpańskich.

z Ronda 12 Stycznia.

„Twierdza St. Pedro leżąca przy uyciu rzeki tegoż imienia, jest teraz w ręku powstańców. Odnowiają oni wszystkie baterie które niegdyś broniły tę twierdzę od napaści Francuzów. Woyska ich piesze składają się z 5000 żołnierza, jazdy zaś żadney nie mają.

z Kadyxu 14 Stycznia.

„Tak nazwane woysko *Konstytucyjne* wybrało za główne stanowisko swoje miasto St. Fernando. Liczy one 7000 żołnierza i zapewneby się długo mogło w tem położeniu utrzymać, gdyby miało dostatek żywności (Dalsze doniesienia są prawie też same iakieśmy z *Monitora* przytoczyli.)

ANGLIA.

z Londynu 4 Lutego.

Słabość Króla naszego wzbudza powszechną i najwyższą niespokojność. Oprócz zapalenia w płucach cierpi J. K. M. podagrę. Lekarze zapisują częste puszczanie krwi. Xiążę *Leopold* Koburgski każdy poranek spędza przy łóżu cierpiącego. Xiążę *Jorkski* i *Sussexki*, są podobnie słabi, a Xiężna *Jorkska* niebezpiecznie chora.—

Narod i cała publiczność niezmiernie są zatrwożeni tą Króla słabością. Xiążę *Jorkski* mający po Królu bracie swoim prawo najbliższe do tronu, niemoże według praw Angielskich byz naczelnie dowodzącym woyskami. Z tej to właśnie przyczyny Xiążę *Kambrydski* bierze po nim rzeczony dowództwo i w tych dniach przybędzie do Londynu z małżonką swoją. Niewiadomo dotychczas kto jego miejsce zastąpi w *Honnowerze*.—Hrabia *Chatham* mianowany jest gubernatorem *Gibraltaru* na miejscu zeszłego Xiążęcia *Kentskiego*.—Xiężna wdowa *Kentska* udała się do zamku *Kensington*, gdzie niegdyś już mieszkała, a od tam ciągnąć będzie miała rezydencyą.—Na mło-

dey Xiężniczce iey córce bardziej aniżeli kiedy naród opiera teraz swoje nadzieie.

Po zmarłym Królu dwór przyjął trzymiesięczną żałobę, a teatry pozamykane będą tylko do dnia iego pogrzebu 13 lub 14 b. m. mającego się odbyć. Obrzędy odbędą się z tąż okazałością iak po Królowey.

Posiedzenia *Izb.* odłożone zostały po 17 b. m.

Pomnik mający się wnieść zeszłej Xiężney *Karolinie* Wallii, ma się składać z dziewięciu posągów naturalney wielkości z najpiękniejszego białego marmuru. Summa na ten przedmiot przez składkę zebrana, wynosi 12000 f. s. z których 3500 już są obrócone na materiały i początkową robotę, resztę zaś złożono u bankierów tutejszych *Drumon* i komp.

Nędza której *Birmingham* i iego okolice doświadczaia, jest nad wszelkie opisanie. Parafie muszą wydawać na utrzymanie rodzin podobnież znaczne summy iak w czasie nadzwyczajney drożyzny w 1816 roku.

Kuryer wnosi aby zeszłemu Królowi nadać tytuł *Jerzego dobrego*. Rzecz jest warta uwagi iż trzy najdłuższe panowania w historii angielskiej były następujące, Henryk III rządził przez lat 56; Edward III. 51; a Jerzy III 59.

ANEKDOTA.

Prostota.

Pewna 16-letnia dziewczyna przyniosła list na pocztę bez żadnego adresu: „Gdzież i dokogo mam posłać list ten?” zapytał officialista pocztowy. Zarumieniła się panienska, westchnęła i rzekła: „Ach niechciałabym aby ktokolwiek wiedział do kogo piszę.—Weźże więc nazad twój list, bo bez adresu niemożę go posłać.—Cóż mam począć kiedy tak lesteś natrętny—to jest list do mego kochanka..... Po tych słowach zmyka co tchu. Zaczekaj moja Panno, powiedz mi nazwisko twego kochanka? „Dostyc już tego, posyłał WPan — nazwiska za nic niepswiniem.—Przebieknawszy te słowa wybiegła iak nayspieszniej, pewną będąc że list dóydzie.

W PETERSBURGU.

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JECO CESARSKIEY MŚCI.